

IV. 4. Pokus o dobrý skutek – děj (/popis)

Elizabeth (sedne si a zasvěceně): „Antikrist!“

IV. 4. a. Další vysvětlení situace – popis

Bílá Reláta (jde pro něj a přivede jej zpátky, přitom jej natočí k E.; sama stojí po jeho pravé ruce): „Jestli si to opravdu myslíš, tak pomoz Frau Elizabeth.“

Kamil: „A co ona vlastně dělá?“

Černá Reláta (přistoupí ke K. z druhé strany a obrátí jej od E. k sobě, tj. za jeho levou rukou): „Přemýšlí, jak nejlépe naložit s odkazem svého velkého bratra.“

Bílá Reláta (vezme jej za jeho pravou ruku): „To, co po něm zbylo, by mohlo posloužit mnohému dobru.“

Černá Reláta (vezme jej za pravou ruku, obě jej drží, dokud se Kamil neodhodlá k činu): „Nebo taky velkému zlu, samozřejmě.“

Kamil: „No... tak já to zkusím.“ *Reláty jej pouštějí a poodstupují dozadu a do stran.*

IV. 4. b. Kamil se pokouší eliminovat „špatné“ teze – argumentace/děj

Reláty ustupují, Kamil opatrně přistupuje k píšící Elizabeth.

Kamil: „Gutten Tag, Herr Fräulein. Totiž Frau. Wie geht es... toto... Ihnen?“

Elizabeth bez zjevného důvodu, mechanicky a s rozmyslem, hodí po Kamilovi tužku.

Kamil (bez hnutí brvy): „Že bych vám s něčím pomohl?“

Elizabeth strojovým, neosobním hlasem: „Podal bys mi tužku?“

Kamil: „Samozřejmě.“ *načež jí podá tužku, Elizabeth pokračuje v psaní.*

Kamil (přistoupí těsně ke stolu a nakukuje jí přes rameno): „Bylo mi řečeno, že tu pracujete na něčem důležitém.“

Elizabeth stále odměřeně, K. jí nestojí za to: „To bys nepochopil. To by nikdo nepochopil.“ *Bere popsany papír do ruky, posléze jej bezradně pouští a prudce vstane odchází doleva dozadu (tj. přímo do rohu) a zoufalým tónem*: „Ach, mein Bruder! Já tě nechápu!“ *Rukama si zakryje obličej.*

Kamil (nahlíží do papírů): „To nějak dáme dohromady, počkejte, co to tu máme“ *bere některé papíry do levé ruky a předčítá* „Lháři, holoto, plebejci...“ *vezme jiný papír pravou rukou a opět čte* „hlupáci, pitomci, křesťané...“ *Zmateně položí oba papíry a směrem k E.* Milý člověk, ten váš bratr.“

Elizabeth (zasněně, otočí se k divákům): „Jak on hned do každého viděl...“

Kamil (mezitím vzal do ruky další papíry, aspoň dva listy; zřetelně vyjmenovává): „Psi, hovada, traviči života z povolání, přejde na druhý list nemohu vámi ani dost pohrdat. E.

každé slovo „eviduje“, tj. dává najevo, že přesně tak to je/má být. – Kamil neví, co všechno si může dovolit, proto velmi obezřetně, ostýchavě, „diplomaticky“. Zatím se dívá do papírů... Inu, není to špatné, ale možná by to chtělo méně, rozumíte, Teprve teď zvedne hlavu a pohlédne na E. méně - nadávek.“

Elizabeth (Prudce se otočí k němu a štěkne): „Proč?“

Kamil (Položí papíry a váhavě): „Tak... Rozhodí rukama ve smyslu „to je přece všem jasné“ nadávat lidem je špatné.“

Bílá Reláta (znuděně z povzdálí): „To záleží.“

Černá Reláta (blahoslunně, stylem „já jsem ti to říkala“): „Někdy jsou nadávky jediná motivace, která člověka pohne k lepším výkonům.“ Kamil znejistí, jde k Relátám, aby se zeptal, ale ty jej udělají svůj kroužek.

Elizabeth (vrací se ke stolu, sedá, bere papíry a tužku, pro sebe): „No, mohla bych z toho snad vypustit pár idiotů. Zamyšleně, pomalu, hledá v textu. Ať lidé neříkají, že byl bratr hulvát...“

Kamil (přibíhá zpět, uctivě bere papíry E. z ruky; ta se po něm nechápavě podívá): „Počkejte, Elizabeth. Zkusme se raději soustředit na obsah.“ dále zkoumá papíry „Třeba všechna ta vůle k moci. To není správné pít se takhle po moci.“

Elizabeth (natočí se stále sedíc k němu a štěkne stejně jako prve): „Proč?“

Kamil (s velkou jistotou, podá opět papíry E.): „Chtít všechno ovládat, to nedělá žádnou dobrotu. Toho jsou plné komiksy.“ K divákům, u nichž hledá souhlas.